

Съдържание

Елка Трайкова. Встъпителни думи >>> 9

ПРОБЛЕМИ НА ПРОЗАТА

Огняна Георгиева-Тенева. Смехът в историческото повествование на Иван Вазов >>> 13

Сава Сивриев. Модерното повествование в идилията на Петко Тодоров >>> 17

Борис Ангелов. Наративът за вестовоя свинар – микрофизика на властта в казармата >>> 24

Бисера Дакова. „Несвоевременната“ проза на сп. „Художник“ >>> 33

Николай Аретов. Закон и морал. Добри Немиров в развитието на българската литература за престъпления >>> 45

Николай Димитров. Страховете на модерния човек в българската литература от първата половина на XX век >>> 51

Любка Липчева-Пранджева. Въобразености – със и без Вайнингер >>> 64

Борис Минков. Градът като място на модерното в творчеството на Георги Райчев >>> 78

Емилия Алексиева. Проблемът за престъплението в разказите на Георги Райчев и някои чужди литературни модели >>> 88

Иван Иванов. Разказът „Смъртен сън“ на Чавдар Мутафов >>> 96

Цветанка Атанасова. „Невероятните“ разкази на Светослав Минков в контекста на модерната литература >>> 103

- Пенка Ватова.** Невъзможното човешко в разказите на Светослав Минков от края на 20-те и началото на 30-те години на ХХ век >>> 115
- Едвин Сугарев.** Бегонията и нищото (Един възможен прочит на „Разказ за една бегония“ от Светослав Минков) >>> 122
- Цветан Раковски.** „Вечери в Антимовския хан“ – двусъставността на книгата >>> 129
- Татяна Ичевска.** Чифликът без граници (Библейското и светското в романа „Чифликът край границата“) >>> 136
- Светлозар Игов.** Самоубива ли се поручик Бенц? (Първият роман на Димитър Димов) >>> 148
- Светлана Стойчева, Юлияна Стоянова.** Навътре към чуждото – стратегията на едно творчество >>> 162
- Румен Шивачев.** Образът на Йов у Илия Волен >>> 174
- Богомил Попов.** Единството и множествеността на гледните точки в „Барутен буквар“ на Йордан Радичков >>> 180
- Ерика Лазарова.** Ставащото битие, или историческият роман като намиране на изгубеното време >>> 189
- Илия Пачев.** Интертекстуалността в романа „Хитър Петър“ на Георги Марковски >>> 206
- Георги Цанков.** От предградията на духа до развалините на бездуховността (Размисли за творчеството на Александър Томов) >>> 219

ПРОБЛЕМИ НА ПОЕЗИЯТА

- Мариана Христова.** Авторът – липси и свръхупотреби на името >>> 229
- Живка Симова.** За любовния дискурс в „Люлека ми замириса“ от Иван Вазов >>> 239
- Галя Симеонова-Конах.** Границата между Поета и Лилията или възможностите на междутекстуалността >>> 248
- Георги Василев.** Поезията в проза на Стефан Гечев >>> 260

Пламен Антоф. Постмодерният исторически наратив. Интертекстуални пресичания >>> 270

ПРОБЛЕМИ НА ДРАМАТУРГИЯТА

Мариета Иванова-Гиргинова. Осуетената „змейова сватба“ в полите на Витоша >>> 283

ПРОБЛЕМИ НА ЛИТЕРАТУРНАТА ТЕОРИЯ, ИСТОРИЯ И ПРЕВОД

Георги Стайков. От текст към хипертекст >>> 301

Мирослав Дачев. Устреми към другото: Символизъм/символисти. Цвят. Език >>> 315

Надежда Александрова. „Какво ще кажем ние на младите сърца“ (Николай Лилиев – Учителят) >>> 340

Антония Велкова-Гайдаржиева. Поетическият телос на литературната история (За превъплъщенията на литературноисторическото между „изгревите“ и „залезите“, между „пътя“ и „света“) >>> 352

Дьорд Сонди. Рисковете на поезията. Думите на Ласло Наги на български език >>> 363

Вихрен Чернокожев. Митът за априлството >>> 372

ИЗВОРОЗНАНИЕ И БИБЛИОГРАФИЯ

Александър Йорданов. Епистоларни изповеди в личния архив на Владимир Василев >>> 379

Мария Младенова. Библиография на трудовете на проф. д.ф.н. Елка Константинова >>> 412

Елка Трайкова

БАН – Институт за литература

Встъпителни думи

Сборникът с научни изследвания „Модерният наратив. Интертекстуални пресичания“ бе подготвен през 2002 г. в чест на 70-годишнината на проф. Елка Константинова. Отказаните възможности за издаване отложиха във времето неговата среща с читателите, но със сигурност не накърниха научната му стойност. Сложната съдба на тази книга неизбежно предполага асоциации с нелекия и осеян с превратности творчески и житейски път на Елка Константинова. Потомка на богато духовно наследство, артистична интелектуалка, надарена с таланта да пише увлекателно и проникновено, в своите книги проф. Константинова открива, утвърждава и анализира новаторски и талантиливи автори и творби, създава неопровергани и неостарели литературно-критически модели, публикува уникални факти от културното ни минало. Нейните книги създават висока мяра за коректност и отговорност пред науката и обществото. Те маркират етапите на нейния променящ се, отворен към новото знание и предизвикателства, дух. Защото тя е не само учен, който има основополагащо място в българското литературознание, но и необикновен човек. Общуването с нея носи рядко срещаното удовлетворение на споделеност на идеите, житейските сполуки и неудачи. Тя умее да изслушва, да съпреживява, искрено да се радва на чуждия успех. С невероятна щедрост професор Константинова дарява хората до себе си с творчески идеи и човешка топлина. Прави го естествено и ненатрапливо. С преболяна мъдрост тя приема и признанието, и огорчението, и суетата на обществената слава, и усамотението на академичния труд. Без да накърни своята убеденост в мисията си да твори, да помага, да търси и понякога открива доброто, тя ни накара да повярваме, че големият учен е и всеотдайният, себераздаващ се, обичащ човек.

Затова тази книга не е просто ритуален юбилеен жест, тя носи посланието на уважение и благодарност към Учителя и Приятеля – професор Елка Константинова.

Встръпваща дума

Сборникът с научни изследвания „Модерният парадокс. Риторическите...
ни преразглеждания“ бе подготвен през 2002 г. в чест на 70-годишнината на проф.
Елка Константинова. Отказването възможности за издаване станаха една
ароматно неговата среда с приятелите, но със същност не накарала
издателската му стойност. Сложната среда на тази книга изключва предпаз-
та асоциацията с есеисти и осеза с превратността теоретична и критическа път на
Елка Константинова. По този начин божество изключва нежелателно, когато
интелектуална, напредна с таланта да бъде изключено в прекомерно, а
своите книги проф. Константинова откъсна, изключва и есеистична
новаторски и талантлив автор и теория, създава неопровержим и неоста-
бела интервю-критически модел. Издателствата изключват факти от
културното ни минало. Нейните книги създават условията за корупционен и
отговорност пред науката и обществото. Тя мислеше за единствен
промяната се, авторски как новото знание и преобладаващата дух. Защото
тя е не само Учен, който има основополагащо място в българското
литературнознание, но и необходим човек. Общественото с колко нощ бавно
срещаното удължаване на споделянето на идеите, критическите сподели и
неудачни. Тя умея да изключва, да съществува, да се бави на дж-
вид Учен. С изобретения издателски професор Константинова дава хората до
себе си с творчески идеи и доверие. Първа с естетическо и
неизпълнено. С преобладаваща мисъл тя променяше, и с оформяне
то, и съществува обществена среда, и уважението на академична дух
Без да накарва своята изключителност в мисълта си да теори да номини, да тф-
си и понякога открива добротата, тя ни накарва да повярваме, че изключва Учен
е и всестранният, съществуващ се, единствен човек.